

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಸಂಗದೋಷವು ಬಹಳ ನಷ್ಟಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಗದೋಷದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಹಳ-ಬಹಳ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ, ಇದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಮೂರುಪ್ರಕಾರದ ಬಾಲ್ಯವು ಯಾವುದಾಗಿದೆ? ಯಾವ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯಬಾರದು?

ಉತ್ತರ: ಒಂದನೇ ಬಾಲ್ಯವಾಗಿದೆ- ಲೌಕಿಕ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಜನ್ಮಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು. ಎರಡನೆಯದು- ಗುರುವಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರಾದಾಗ, ಮೂರನೆಯದು- ಲೌಕಿಕ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಲೌಕಿಕ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳಾದಿರಿ, ಅಲೌಕಿಕ ಬಾಲ್ಯ ಅರ್ಥಾತ್ ಈಶ್ವರನ ಮಡಿಲಿನ ಮಕ್ಕಳಾದಿರಿ. ಈಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳಾದಿರಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಮರುಜೀವಿಗಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಈ ಅಲೌಕಿಕ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಮರೆತರೆ ಬಹಳ ಅಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಅಳುವುದು ಎಂದರೆ ಮಾಯೆಯಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನುವುದು.

ಗೀತೆ: ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯಬಾರದು.....

ಓಂಶಾಂತಿ.ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಆತ್ಮಿಕಮಕ್ಕಳು ಗೀತೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಿ. ಬಾಲ್ಯವು ಮೂರುಪ್ರಕಾರದ್ದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಲೌಕಿಕ ಬಾಲ್ಯ, ಇನ್ನೊಂದು ನಿವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಬಾಲ್ಯ, ಗೃಹಸ್ಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸತ್ತು ಗುರುವಿಗೆ ಅಥವಾ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಗುರುಗಳೇನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಂದೆಯಲ್ಲ, ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಅವರಜೊತೆಯಿರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗುವುದು ಎಂದರೆ ಅದು ಬಾಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವರೂ ಸಹ ಜೀವಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸತ್ತು ಗುರುವಿನ ಶಿಷ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿದೆ- ನಿಮ್ಮದು ಇದು ಅದ್ಭುತವಾದ ಮರುಜೀವಾ ಜನ್ಮ. ಒಬ್ಬ ಮಾತಾಪಿತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಾತಾಪಿತರ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತೀರಿ, ಇವರು ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮದು ಇದು ಮರುಜೀವ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ. ಈಶ್ವರೀಯ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಈಗ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇವರು ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ- ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಮರುಜೀವಿಗಳಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಇದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಶಿವತಂದೆಯು ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಗೀತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದರೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ- ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಗವಂತ ಯಾರು? ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವತಾಯ ನಮಃ, ವಿಷ್ಣು ದೇವತಾಯ ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮಾಯ ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವನು ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದವರಿಗೂ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಈ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಿರಿ- ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿಶ್ರೇಷ್ಠ ತಂದೆಯು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಪಕ್ಕಾ ಮಾಡಿಸಿರಿ- ಪರಮಪಿತನು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ರಚಯತನೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಪತಿತ-ಪಾವನನೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ- ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯು ಯಾರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು? ತಂದೆಯು ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ರಚಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಹೆಸರಾಗಿದೆ- ಶಿವ. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮಾಯ ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಜಯಂತಿಯನ್ನೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ, ರಚಯತ, ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯ ಮಾತು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ತವ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯಿದೆ. ಯಾರು ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರದು ನಂತರ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿಶ್ರೇಷ್ಠನು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿದಾತನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದಯಾಸಾಗರ, ದುಃಖಹರ್ತ-ಸುಖಕರ್ತನೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಹೊಸಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೆಂದರೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವಿದೇಶದಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆಯೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ

ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಗೋ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಿಳಿಸಿರಿ- ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಂದೆಯು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಮಯ ಶಿರೋಮಣಿ ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ, ಅದು ಭಗವಂತನೇ ಹೇಳಿರುವಂತಹ ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಂತರ ಅದರ ಮರಿಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲವೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಸತ್ಯಗೀತೆಯ ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಶಿವಭಗವಾನುವಾಚ- ಈಗ ಶಿವತಂದೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯೇನಿರಬಹುದು! ಅವರು ಇಷ್ಟನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಈ ಶರೀರದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೇನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ! ಇವರಂತೂ ವೃದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಬಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರು ಮುಕ್ತಿಧಾಮ, ನಿರಾಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸಹಜಮಾತಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಒಂದೇ ಧರ್ಮವಿತ್ತು. ಈಗ ಕಲಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿದೆ! ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಂದು ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳ ವಿನಾಶ ಮಾಡಿಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮನು ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹೆಸರೇ ಆಗಿದೆ- ಪತಿತ-ಪಾವನ, ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿದಾತ. ಇದು ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚ ಕಲ್ಪಣದ ಯುಗವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಣಮಯುಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ದೇವತೆಗಳ ಪೂಜಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ಸಹಜವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ- ನಾವು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಇದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ. ಮರೆತರೆ ಅಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಮಾಯೆಯ ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳುವುದು. ದೇಹೀ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವಾತ್ಮರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಸಾಯುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರು-ಯಾರಿಗಾಗಿ ಅಳುವರು? ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಅಳುತ್ತಾರೆ, ಮೊದಲ 12 ತಿಂಗಳು ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಹಣ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮೃತ್ಯುಲೋಕದ ರೀತಿಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಈಗ ಅಮರಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಇಡೀ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದೊಂದಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಲಿದೆ, ನಾವೀಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾಟಕವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾರು-ಯಾರಲ್ಲ ಮೋಹವನ್ನಿಡುತ್ತೀರಿ! ಇವರು ಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಅಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿದೆ! ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಪಾತ್ರವು ನಿಗದಿತವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಆನಂದಸಾಗರ, ಪ್ರೀತಿಯ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಫಾಲೋ ಮಾಡಿ ಅದೇರೀತಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಗರದಿಂದ ನದಿಗಳು ಉಕ್ಕುತ್ತವೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಂಬರ್‌ವಾರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅನೇಕರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅಂಥರಿಗೆ ಊರುಗೋಲಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಗೆ ಬಹಳಮಂದಿ ಸಹಯೋಗಿಗಳು ಬೇಕು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನೀವು ಅಂಥರಿಗೆ ಊರುಗೋಲಾಗಿರಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರಿ, ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಾತ್ರ ಅಂಥರಿಗೆ ಊರುಗೋಲಾಗುವುದಲ್ಲ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೇ ನೇತ್ರವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರನೇ ನೇತ್ರದ ಕಥೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಇದು ದಿವ್ಯನೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ತುಚ್ಛಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ

ಧರ್ಮವನ್ನು ಯಾರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಜನ್ಮವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ, ಶಿವಜಯಂತಿಯನ್ನೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ತಂದೆ ಮತ್ತು ರಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಋಷಿಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಹ ನೇತಿ-ನೇತಿ (ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ-ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರು ಆದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ- ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿರಿ- ಅವರು ಸರ್ವರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಪತಿತ-ಪಾವನ, ಮುಕ್ತಿದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ದುಃಖದ ಮಾತಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬರೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಿಗೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗೆ ಜನಿಸುವರು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರೆ! ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನರು, 16 ಕಲಾಸಂಪೂರ್ಣರು, ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ವಿಕಾರವಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವಿರಿ? ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗಲೇ ಆ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಹೊರಬರುವರು. ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ- ಬಾಬಾ, ತಮ್ಮಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಪುನಃ ನಿಮ್ಮವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಬರೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರನ್ನು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಬಾಲ್ಯದ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣರನ್ನು ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ನಂತರ ಕೃಷ್ಣನದು ಪ್ರತೀ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮುಖಲಕ್ಷಣಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಒಂದೇರೀತಿಯ ರೂಪವು ಮತ್ತೆಂದೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನು ಮತ್ತೆ ಅದೇರೂಪದಿಂದ ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ! ಇದು ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಮೂಲತಃ ಮೂಲವತನದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಮಧುರಮನೆಯಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮನುಷ್ಯರು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಮಗೆ ಶಾಂತಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ಶಾಂತಿಗಾಗಿಯೇ ಹಠಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ, ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಂದುತಿಂಗಳು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಅವರಿಗಾಗಿ ಶಾಂತಿಧಾಮವೇ!! ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ನಾವೀಗ ಶಾಂತಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಸುಖಧಾಮದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮನುಷ್ಯರಾದರೆ ಯಾರು ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿದೆ, ದುಃಖಿಯಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಇದು ನರಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ಸ್ವರ್ಗವು ಹೊಸಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ನರಕವೆಂದು ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಗವಾನುವಾಚ- ಈ ಭಕ್ತಿ, ಯಜ್ಞ, ತಪ, ದಾನ, ಪುಣ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಾರವಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯ-ತೇತಾಯುಗಳಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ದಿನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ದಿನವೇ ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ದಿನವಾಗಿದೆ ನಂತರ ನಿಮ್ಮದು ರಾತ್ರಿಯು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ನಂತರ ನೀವೇ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ದೇವತಾ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರರು ನೀವೇ ಆಗುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಶಿವಭಗವಾನುವಾಚ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅವರು ಕೃಷ್ಣಭಗವಾನುವಾಚವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಅಂತರವಿದೆ. ಕೃಷ್ಣನು ಪೂರ್ಣ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಕೃಷ್ಣನ ಜೊತೆ ಇಡೀ ಸೂರ್ಯವಂಶ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಈಗ ಪುನಃ ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಯಾರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಜಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೊಸಬರಿಗೆ ಮಜಾ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಯಾರದೇ ನಿಂದನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ತಂದೆಯು

ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ತಂದೆಯ ಸಂಗದಲ್ಲ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆ ಸಂಗದಲ್ಲ ಏನಾಗುವುದೋ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಸಂಗದೋಷವು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲ ಈ ರೀತಿಯ ಮಾತುಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಹೆಸರೇ ಆಗಿದೆ- ಸ್ವರ್ಗ, ವೈಕುಂಠ, ಸುಖಧಾಮ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅಸುರರಿದ್ದರೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಈಗ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ- ನಾವು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ, ಭೂಮಿ ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಭಾಗಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಂತೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಭಜನೆಯಾಗಿದೆ! ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜಗಳವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾರೇ ಬಂದರೂ ಸಹ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ- ತಂದೆ ಯಾರು, ಯಾರಿಗೆ ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ? ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರನು ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಭಗವಂತನು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, 10 ಮಂದಿಯಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನು ಭಗವಂತನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಭಗವಂತನು ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಳಿಸುವರು! ಭಗವಾನುವಾಚ- ಕಾಮ ಮಹಾಶತ್ರುವಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಜಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿರಿ. ಶ್ರೀರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ, ಇದು ಈಗಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಏನೆಲ್ಲವೂ ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆಯೋ ಅದು ಪುನಃ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಆಗುವುದು. ದೀಪಾವಳಿಯಂದು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣ ಇಬ್ಬರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಹಣವೆಲ್ಲಂದ ಸಿಗುವುದು? ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವವರು ಪುರುಷನಾಗಿರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಹೆಸರು ಗಾಯನವಿದೆ- ಮೊದಲು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಂತರ ನಾರಾಯಣ. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ನಾಲ್ಕುಭುಜಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಎರಡು ಭುಜ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯದು, ಎರಡು ಭುಜ ನಾರಾಯಣದು. ಆದರೆ ಅವರು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವೀಗ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ.

ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು ಎಂದು ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ, ಆತ್ಮವು ಕೇಳುತ್ತದೆ- ಬಾಬಾ, ನಮಗೆ ಈಗ ಸ್ಮೃತಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು. ಬೆಳಗ್ಗೆ-ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಅಮೃತವೇಳೆ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆ. ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸಮಯದಲ್ಲ ಏಕಾಂತದಲ್ಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ಭಲೆ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಇಬ್ಬರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಇದೇ ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ - ಶಿವತಂದೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ತನುವಿನಿಂದ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಾವು ಪೂಜ್ಯರಾದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆಯೋ ಆಗ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗುವರು. ನಾವು ಅರ್ಧಕಲ್ಪ ಕಾಮಚಿತೆಯನ್ನೇರಿ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಸ್ಮಶಾನಯೋಗ್ಯರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆವು ನಾವೀಗ ಜ್ಞಾನಚಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ಇದೇ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಸ್ವರ್ಗವೆಂತೂ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲರುತ್ತದೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು, ಇಲ್ಲಂತೂ ಮಾಯೆಯ ಆಡಂಬರವಿದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಸಂಗದೋಷದಲ್ಲ ಬಂದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುವಿರಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವು ಹೊರಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಮಕ್ಕಳು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಇವರು ರಾಣಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಇವರು ದಾಸಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ನಂತರ ತಂದೆಯು ಅದನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅಂತಿಮದಲ್ಲಯೂ ಸಹ ನಾವು ತಂದೆಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದೆವು. ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು ಎಂಬುದೆಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಬಿಡುವುದು. ಎಲ್ಲವೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮರಾಜನೂ ಸಹ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ವೃಕ್ಷದ ಸಸಿಯನ್ನು ನಾಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವೃಕ್ಷಗಳ ಸಸಿಯನ್ನು ನೆಡುತ್ತಾರೆ, ಉತ್ಸವವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದ ನಾಟಿ

ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಇಂತಹ ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ, ತಂದೆಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂತಿಮದಲ್ಲ ಬಹಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಈಗ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪಾಂತರವೂ ಇದೇರೀತಿ ಆಗಿಬಿಡುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಪೂರ್ಣಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಿಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನ, ಆನಂದ, ಪ್ರೀತಿಯ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅದೇರೀತಿ ತಂದೆಯ ಸಮಾನರಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೇ ನೇತ್ರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವಂತಹ ಯಾರದೇ ಸಂಗ ಮಾಡಬಾರದು. ಸಂಗದೋಷವು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ಣಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಕರ್ಮದ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವಂತಹ ಸಹಜಯೋಗಿ

ಸ್ವತಹಯೋಗಿ ಭವ

ಯಾರು ಮಹಾವೀರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ, ಅವರನ್ನು ಸಾಕಾರಿಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ಆಕರ್ಷಣೆಯು ತನ್ನಕಡೆಗೆ ಅಕರ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವಯಂನ್ನು ಒಂದುಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಹಾಗೂ ಪ್ರಿಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡಬಹುದು. ಆದೇಶವು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಶರೀರದಿಂದ ಭಿನ್ನ ಅಶರೀರಿ, ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿ, ಬಂಧನಮುಕ್ತ, ಯೋಗಯುಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುವಂತಹ ಸಹಜಯೋಗಿ, ಸ್ವತಹಯೋಗಿ, ಸದಾಯೋಗಿ, ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠಯೋಗಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು, ತನ್ನ ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕು, ಆಗ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು.

ಸ್ಲೋಗನ್:- ಏಕರಸಸ್ಥಿತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವುದೇ ತಪಸ್ವಿ ಆತ್ಮನ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ